

לוח עמנד הינמי בזוהר'ק פרשנות יקירה		
חלה ו- פרשת יתרו		
מתקן מדבש	יום	וילנא
פ"ח-צ'	יום	ראשון
צ-צ'	יום	שני
צ"ק	יום	שלישי
ק-קה	יום	רביעי
ק-ק"א	יום	חמישי
ק"א-ק"ט	יום	שישי
ק"ט-קכ"	יום	שב"ק

זוהר הקדוש עם פירוז'

מתוך מדבר: דתוק מלבש על הפרשה

פרשנות פקודי תשפ"ב

עלון מס' 173

"לבעזהש"ת ע"י מרכז מתוק מדבר"ת.ד. 5135 ירושלים

כל הב羅אים שבועלם זהה נבראו בדוגמה של מעלה

בד בָּעָא קָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא לְמַבְרֵי עַלְמָא, אֲשֶׁגָּה בָּאוֹרִיתָא וּבָרָא לִיהְ, וַאֲסַפֵּל בְּשֶׁמָּא קָדְשָׁא בָּלָא דָאוֹרִיתָא, וַקְיָים עַלְמָא.

בתחלה סְטוּרֵין אַתְקִים עַלְמָא, וְאַיִנוֹ חַכְמָה וַתְבוֹנָה וַדְעָתָה, בָּחַכְמָה, דְּכַתִּיב (משלי ג ט) יְהוָה בָּחַכְמָה יִסְדֵּד אָרֶץ. בַתְבוֹנָה, דְּכַתִּיב (שם) כוֹגֵן שְׁמִים בַתְבוֹנָה. בַדְעָתָה, דְּכַתִּיב (שם פסוק כ) בַדְעָתוֹ תְּהוּמוֹת נִבְקָעוּ, הָא בְּלָהוּ בְקִיּוֹמָא דַעַלְמָא, וּבְאַלְיָן תְּלַתָּא אַתְבָּנִי מִשְׁבָּנָא, דְּכַתִּיב וְאַמְלָא אַוּתוֹ רֹוח אֱלֹהִים בָּחַכְמָה בַתְבוֹנָה וַדְעָתָה.

וּבְלָהוּ תְּלַתָּא רְמִיזָן בְּקָרָא דָא, בְּרָאשִׁית, הִינְנוּ דְּכַתִּיב בָּחַכְמָה. בָּרָא אֱלֹהִים, הִינְנוּ דְּכַתִּיב בַתְבוֹנָה. אַתְשָׁמִים, הִינְנוּ דְּכַתִּיב בַדְעָתָה.

מתוק מדבר

ומפרש כי בתחלה סְטוּרֵין אַתְקִים עַלְמָא בכה שלשה צדדים, הינוּ הָגִי סְפִירָה שֶׁהָרָשִׁי הָגִי קְרוּם נְתָקִים עַולְם הַשְּׁפֵל הָזֶה כְדוּגָמָת עַולְם הַעֲלִין, וְאַיִנוֹ חַכְמָה וַתְבוֹנָה וַדְעָתָה וְהָמָם חַכְמָה וַתְבוֹנָה וַדְעָתָה, בָּחַכְמָה דְּכַתִּיב יְהוָה בָּחַכְמָה יִסְדֵּד אָרֶץ, בַתְבוֹנָה דְּכַתִּיב כוֹגֵן שְׁמִים בַתְבוֹנָה, בַדְעָתָה דְּכַתִּיב בַדְעָתוֹ תְּהוּמוֹת נִבְקָעוּ, הָא בְּלָהוּ בְקִיּוֹמָא דַעַלְמָא הָרִי כְלָם הָם לְקִיּוֹם הַעוֹלָם. וּבְאַלְיָן תְּלַתָּא אַתְבָּנִי מִשְׁבָּנָא וּבְאַלְיָן הַשְּׁלָשָׁה נִבְנָה גַם הַמִּשְׁקָן הַתְּחִתָּוֹן, דְּכַתִּיב וְאַמְלָא אַוּתוֹ רֹוח אֱלֹהִים בָּחַכְמָה בַתְבוֹנָה וַדְעָתָה.

וּבְלָהוּ תְּלַתָּא רְמִיזָן בְּקָרָא דָא וְכָל אַלְוַה הַשְּׁלָשָׁה סְפִירָה רְמוּזָה בְפִסְקָה זֶה, בְּרָאשִׁית, הִינְנוּ דְּכַתִּיב בָּחַכְמָה כִּמ"ש (מל'ס קי') רְאֵשֶׁת חַכְמָה, בָּרָא אֱלֹהִים, הִינְנוּ דְּכַתִּיב בַתְבוֹנָה כִּי שֵׁם אֱלֹהִים הָוּא בַתְבוֹנָה, אַתְשָׁמִים,

כל הב羅אים שבועלם זהה נבראו בדוגמה של מעלה

בד בָּעָא קָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא לְמַבְרֵי עַלְמָא כַאֲשֶׁר רְצָה הַקָּבָ"ה לְבָרוֹא אֶת עַולְם הַשְּׁפֵל הָזֶה, אֲשֶׁגָּה בָּאוֹרִיתָא וּבָרָא לִיהְ השְׁגִיחָה וַהֲסִכְלָה בַתְורָה וּבָרָא אָתוֹ, (כי אין קְרוּם הַתּוֹרָה וְלִימּוֹרָה אֶלָּא בַעַלְמָם הָזֶה, דְהָא כתיב (תהלים פח) וּבְמִתְים חֲפֵשִׂי, וְלֹכֶן מוֹרֶכֶת הָיָה לְהַבְּרוֹאָה עַולְם הַשְּׁפֵל הָזֶה), וְאַח"כ וַאֲסַפֵּל בְּשֶׁמָּא קָדְשָׁא בָּלָא דָאוֹרִיתָא, וַקְיָים עַלְמָא הַסְּתִיכָל בְשֶׁמָּה קָדוֹשָׁה הָיָה שַׁהוּא כָל כָל הַתּוֹרָה וְקִיּוּם אֶת הַעוֹלָם, כִי שָׁוֹרֵשׁ וּפְנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הָוּא שֵׁם הָיָה, וְגַם הַשֵּׁם הָיָה כָלְל אֶת כָל הַעוֹלָמוֹת, י' בָּאֵצְלָות, ה' בְּכָרִיאָה, ו' בִּיצְרָה, ה' אַחֲרוֹנָה בְעֶשֶׂה, וְאֵם לֹא הָיָה הַעוֹלָם הַשְּׁפֵל הָזֶה, הִיתה חִסְרָה ה' אַחֲרוֹנָה שֵׁם הַקְדוֹשָׁה.

וכללוּהוּ כתיבי בעבידת משכְנָא, וברזא דא כתיב, אלה פקידי המשכן, דא רזא דחכמָה, משכן העדות, דא רזא דתבונָה, אשר פקד על פי משה, דא רזא דעת, וככלא דא לקלַבל דא, בגין דכל מה דברא קדשא בריך הוא בגונָא דלעילָא, וככלא אתרשים בעבידת משכְנָא.

הענין מה נתקשה משה במעשה המשכן

פא חזי, בשעתא דאמר ליה קדשא בריך הוא למשה עביד משכְנָא, הוה קאים משה תזהא, דלא ידע מה למעבד, עד דאחינז ליה קדשא בריך מה דכתיב (שמות כה מ) וראה ועשה בתבניתם אשר אפה מראה בהר, מי בתבניתם, אלא אוליפנה, דחכמי ליה קדשא בריך הוא למשה דיווקנא דכל מלאה ומלה, בההוא דיווקנא דאייה לעילא, וכל חד וחד הוה עביד דיווקנא דיליה, וכל חד הוה עביד דיווקנא דיליה, כדיוקנא דאייה אתעביד בארא.

מתוך מדבר

עשה מקום שאשכוּן בתוכו, הוה קאים משה תזהא היה משה עומד ומתי מה איך שייר לעשות מקום להקב"ה, הלא הקב"ה אינו בעל מקום, אלא ודאי צריך לעשות מקום קטן בכמות שהוא גדול באיכות, لكن דלא ידע מה למעבד לא ידע משה מה לעשות, שיהיה עשוי בחכמה להשכנן בתוכו את כה אלה"י למטה, עד דאחינז ליה קדשא בריך הוא בעינא עד שהראה לו הקב"ה בעין שכלו משכן וכליים רוחניים על מה שהשכינה שכינה למללה, כמה דכתיב וראה ועשה בתבניתם אשר אפה מראה בהר, ושאל מי בתבניתם מה כנותו, והשיב אלא אוליפנה אלא למדנו דחכמי ליה קדשא בריך הוא למשה דיווקנא דכל מלאה ומלה שהראה הקב"ה למשה צורת כל דבר ודבר של כל המשכן, בההוא דיווקנא דאייה לעילא כאשרה צורתו של כל אחד ואחד מהאומנים היה עשו צורת הכלים צורתו שהוא למללה, ועייז וכל חד הוה עביד דיווקנא דיליה כדיוקנא דיליה גמור צורת הכלים של מעלה בשמיים, שהmeshken שנעשה למטה הארץ, כדאיתא לעיל (דף ע"ה), שהmeshken למטה, למלה לא נתקין כראוי עד שנעשה והוקם המשכן למטה, כי על ידי שהארון גמר הכלים למטה, נתקין ונגמר כלים דוגמתו למללה בצורתו הרואוי לו.

היני דכתיב בדעת כי דעת היא [בחינת] תפארת עליה הנקרה שמים.

וכללוּהוּ כתיבי בעבידת משכְנָא וכולם כתובים בעבודת המשכן כדעליל, וברזא דא כתיב ובסוד זה כתוב אלה פקידי המשכן, דא רזא דחכמָה כאן נרמז סוד החכמה, כי מלת "אלה" מורה על תחילת הענין ועצמותו שהוא החכמה, משפטן העדות, דא רזא דתבונָה כי התבונה נקראת משכינו של החכמה, אשר פקד על פי משה, דא רזא דעתה כי משה על המטה, וככלא דא לקלַבל דא והכל הוא זה נגד זה, כמו שהעלויונים נתקנו [בחינות] חכמה בין דעת, בין דכל מה דברא קדשא [בחינות] חכמה בין דעת, בגין דכל מה שברא הקב"ה בעולם השפל הזה, ברא ליה בגונָא דלעילָא ברא אותו כדורגמא של מעלה, וככלא אתרשים בעבידת משכְנָא והכל נרשם בעבודת המשכן, כי המשכן וכליו היו דפוס צורת עולמות העלויונים. (למי"ק מק"מ טע"ר)

(דף ר' ר' ע"א, ובכיאורינו ברך ט עט' י-יא)

הענין מה נתקשה משה במעשה המשכן

פא חזי בשעתא דאמר ליה קדשא בריך הוא למשה עביד משכְנָא בא וראה בשעה שאמר הקב"ה למשה

אשר אתה מראה בהר, אשר אתה רואה מבטי ליה, אלא אוליפנא, דאספקלרייא דלא נהרא הויה אחמי ליה בגויה, כל אינון גוונין ודיווקנין דאתעבידו לתפָא, בהאי חייזו דאחזוי בגויה כל אינון דיווקנין, משמע דכתיב אשר אתה מראה, אתה רזא דאספקלרייא דלא נהרא, דאחזוי ליה בגויה כל אינון דיווקנין, והויה חמץ לון משה כל מלאה ומלה על תקוניה, כמה דחמי גו עששיתא וגו חייזו דאחזוי כל דיווקנין, וכד אסתפל בהו משה אתקשי קמיה, אמר ליה קדשא בריך הוא, משה, אף בסימני, ואני בסימני, פְּרִין אתישב משה בכל עבידתא.

טעם המניין בשקלי נדבת המשכן

בד אתעביד כל עבידתא, אצטريك משה למניין כלא, בגין יימרין ישראלי דאשтар כספא ודרבא ואסתליק לנטלא ליה, ועל דא אצטريك למניין חושבנה קמיהו דישראל, בגין דכתיב (נזכר לב כב) והיitem נקיים מיהו"ה ומישראל, בגין דא כתיב, אלה פקדוי המשכן משפטן העדות, דהא רוחא קדשא חושבנה דכל רוחבא וכספא

מתוך מדבר

בסימני ואני בסימני אתה בסימני איך שתוכל לעשותות מצד החומר, ואני בסימני מצד הרוחניות, ושל' שאעשה דריך שירדו אלו הכהות הרוחניים למטה, פְּרִין אתישב משה בכל עבידתא או נתישב משה בכל העבודה.
(דף רכא ע"א, וביאורינו כרך ט עט' יא-יא)

ומש"כ אשר אתה מראה בהר, שאל אשר אתה רואה מבטי ליה כי לא הקב"ה הראה לו וראה אותו בעינו, והשיב אלא אוליפנא אלא למדנו דאספקלרייא דלא נהרא שבמראה שאינה מאירה שהיא [בחינת] המלכות השכינה, הויה אחמי ליה בגויה כל אינון גוונין ודיווקנין דאתעבידו לתפָא היה מראה לו בתוכה כל אותם גווני הכסף והזהוב והצורות שנעשים למטה, בהאי חייזו דאחזוי בגויה כל אינון דיווקנין כאותה המראה אשר מתראה בתוכה, כל אותם הצורות העומדות כנדגה, ככלומר כי [בחינת] התפארת אמר לו למשה, וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה, פי הסתכל במראה התהנתה שהיא המלכות ותבין דברי, משמע דכתיב אשר אתה מראה שפירשו אתה רזא דאספקלרייא דלא נהרא מלת "אתה" היא סוד מראה שאינה מאירה שהיא המלכות שהיא סוד עלמא דאנגליא כמו מלת אתה שהוא לשון נוכח, דאחזוי ליה בגויה כל אינון דיווקנין שהראה הקב"ה למשה בתוכה את כל אותן הצורות, והויה חמץ לון משה כל מלאה ומלה על תקוניה ומשה היה רואה אותם כל דבר ודבר על תיקונו ומקומו, כמה דחמי גו עששיתא וגו חייזו דאחזוי כל דיווקנין כמו שרואים דרך עשותית ותוך מראה, המראה את כל הצורות העומדות כנדגה, וכד אסתפל בהו משה אתקשי קמיה וכתהסטכל בהם משה נתקשה לו, כי אין אפשר שהגשמי העכוו יהיה משכן ומכוון לרוחני הרק, אמר ליה קדשא בריך הוא אמר לו הקב"ה, משה, אף

טעם המניין בשקלי נדבת המשכן

בד אתעביד כל עבידתא אחר שנעשתה כל עברות המשכן, אצטريك משה למניין כלא היה צריך משה למנות את כל נדבת המשכן ואת כל כלו, בגין דלא יימרין ישראלי דאשтар כספא ודרבא ואסתליק לנטלא ליה כדי שלא יאמרו ישראל שנשאר כסף וזהב שנעלם מליקחת אותו לעבודת המשכן, כי כדי להמשיך ולהוריד את השכינה שתשתכן במשכן של מטה, היה צריך לשמרו מכל סיבה וחטא שיוכל לגורום מניעת ירידת השכינה, ואם ישראל היו חושדים ומרננים אחרי מעשיו השכינה, בגין יישרל היינו מערומים את כח הסטרא של משה בעשיית המשכן, היו מערומים את כח הסטרא אחראו שהוא משוטט שם ורוצה להשתין כדלקמן, ועל דא אצטريك למניין חושבנה קמיהו דישראל ועל כן היה צריך למנות ולעשות חשבון מדויק לפני בני ישראל כדי לבטל ממנו כל חсад, בגין דכתיב לפי שכותב והיitem נקיים מיהו"ה ומישראל שצרכיכים לנוקות עצם גם בפני בני ישראל, בגין דא כתיב

הנדיבו ישראל, ורומ קדשא הוּא אמר וכספ פקודי העדה מאת כפר וגוי, כל הזבב העשי למלאכה וגוי, בגין דקדשא בריך הוּא אתרעי בהו באינון אוֹמְנִין, ובעה לאפקא מהימניא דיליהון קמי כלא.

אללה פקודי המשבן, תא חזי, בהיא שעתא דעבידתא דמשבנא אתעביד, הוּא סטרא אחרא איזיל ושותט לאסטה, ולא אשפת עיליה על מהימניא דאוֹמְנִין, עד דקדשא בריך הוּא כפיף ליה לקמיה המשבן, ואיהו עביד חישבנא דמהימניא בעל ברחה, וסליק מהימניא דיליהון לגביו כלא, ורוא דא דכתיב אללה פקודי המשבן, והא אוֹקִימָנָא, אלה, במא דעת אמר (עשה מט ט) גם אלה תשבחנה, וכתיב אשר פקיד על פי משה, דטמן אתמוני ואתפקיד, עד דאתעביד חישבנא דבי משכני קמי משה וישראל כלו.

לפי שמןנו כספי המשבן ע"י משה לבן שרוא בו הברבות

ותאמר חי יהו"ה אלהי"ך אם יש לי מעוג (שם פסוק ב'), כי אם מלא כף קמח לפיד, וממעט שמן באשפת וגוי, והא הכא מדידו הוּא קמחא, דהא הוּא ביה מלא כף

מהוק מדבר

UBEID CHOSHBNAA DEMAHIMNOTA BEUL PERCHIAH VHOA BAZMO USHA CHSHBON NAMEN BEUL CROCHO, KLOMER SHASCHIM SHACHEL BAZDAK VBIOSHER VBDKDKOCH RAB, VSLIK MAHIMNOTA DILHON LGBBI KLA UMLATA VNGELTA HANAMNOTA SHL AOVMINIM AZEL HACEL, VROAZ DA DCTIB VZHOU HSOD SHCTOB ALLEH POKUDI HEMSHBN, VHEA OKIMANA ALLEH VHEI BIARNO MLAT "ALLA", BMMA DATET AMER GM ALLEH TSBACHNA SHHOA SOD HSTRAA AHRAA HNKRA "ALLA", CMU CN "ALLA" POKUDI HEMSHBN ROMZO UL HSTRAA AHRAA SHASHCIM UL NAMNOTA AOVMINIM, VCTIB ASHER FKDR UL PI MSHAH DHINYO DTMEN ATMUNI VATFKEID CI SHMNA VNFKDR HSTRAA AHRAA CUIN FKDRON, UD DAATUBID CHOSHBNAA DBI MISCBNA KMI MSHAH VYISRAEL CLEHU UD SHNUSHA HCHSHBON SHL NDVHT HEMSHBN LFENI MSHAH VCL ISRAL. (REF RACA U'A, VBIORINU CRK T UMIGID)

לפי שמןנו כספי המשבן ע"י משה לבן שרוא בו הברבות

ותאמר האשה הצופית לאליהו, חי יהו"ה אלהי"ך אם יש לי מעוג פי' עוגה, כי אם מלא כף קמח לפיד, וממעט שמן באשפת וגוי, פי' צלחת, ושאל והא הכא מדידו הוּא קמחא וhei CAN היה מודה בקמיה ההוא, דהא הוּא ביה מלא כף קמח בפיד שהרי היה בקמיה שייעור מלא כף היד, כי כף הוא

ובשביל זה כתוב אללה פקודי המשבן משבן העדרות שמננו כל משקלות של נדבת המשכן, ומנו את כל כליו לכל עובודתו, דהא רוחא דקדשא הוּא אחזי לכלא CHOSHBNAA DKL DREBA VCSFA DGRIBO YISRAEL CI ROCH HKODOSH SHHOA HSCINA HOERAH LECL ISRAL HCHSHBON SHL CL HZOBH VHCASF SHNDVO ISRAL, VROM KDSHA HOA AMER VROCH HKODOSH HII OMER VCSF POKUDI HEDDA MAAT CPER VGOY, CL HZOBH HESHI LMLAACHA VGOY, בגין DQDSHA BERICK HOA ATREUI BHOO BAIVUN OUMININ LPI SHAKBAH HII MOROZAH BMEUSA AOVMINIM, VBEUA LAAPKA MAHIMNOTA DILHON KMI CLA VROCHA LHZOBH VLRAROT HANAMNOTA SHL HEM, LPENI CL ISRAL.

ואמר כי מש"כ אללה פקודי המשבן הSTRAA AHRAA HNKRA "ALLA", HSCIM UL MNIN MALACT HEMSHBN VNAAMNOTA AOVMINIM CDMPFRSH VAADIL, VAMER TA CHIZI BHHIA SHUTAA DEUBIDTA DMSCBNA ATUBID BA VROCHA CI BSHUA HII SHNUSTA VNSLMAH UBODHT HEMSHBN, HOA STRAA ACHRAA AZIL VSHAT LEASTEH HII HOLK VMSHUT HSTRAA VSHUT HII UL MAHMNOTA DAOVMININ ABEL LA MZA ULILLA UL NAMNOTA SHL AOVMINIM, CI CLOLM USHO MALACTAM BAMONA, UD DQDSHA BERICK HOA CPEIF LIYAH LKMDIA DEMSHA UD SHAKBAH HII CPER VHCNUI AT HS"M LPENI MSHAH, VAIHO

كمחה בפבד, אף הוא מדידו דיליה, ואתחזי דלא שריין ביה ברקאנ הואיל וקאים במדה, מה בתיב (שם פסוק ד) כי כה אמר יהו"ה אלה"י ישראל כד הקמץ לא תכלת וצפתה השמן לא תחשר.

עד יומת נת יהו"ה גשם, נת, נתן כתיב, Mai טעמא, בגין דבכל דרא לא אשתקח מאן דיזבי לזכה בהאי אמתא, ועל דא כתיב נתן, אנט מטרא על עולם, בגין דזוכותך סגי.

ובכתיב (שם פסוק ט) כד הקמץ לא כלת וצפתה השמן לא חסר, בדבר יהו"ה אשר דבר ביד אליהו, וכי אם והוא קמץ דקימא במדידו דהוה מלא כף קמץ, לא פסקו מניה ברקאנ בגין מלא מלה דאליהו, כתיב כד הקמץ לא תכלת, ובכתיב כד הקמץ לא כלת, משפט העדות אף על גב דקימא בחושבנא, הואיל ואתפוך על ידא דמשה, כל שכן וכל שבן דשריין ביה ברקאנ, ועל דא כתיב אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר פקד על פי משה.

מתוק מדבר

ובכתיב כד הקמץ לא כלת וצפתה השמן לא חסר בדבר יהו"ה אשר דבר ביד אליהו ומסיק דבריו ואמר וכי אם והוא קמץ דקימא במדידו דהוה מלא כף קמץ וכי אם הקמץ ההוא שעמד במדה שהוא מלא כף קמץ, וככ"ז לא פסקו מניה ברקאנ שהיא מלא כף קמץ, ועל דא כתיב אלה פקודי המשכן משכן בשביל בגין מלא דאליהו לא נפסקו הברכות ממנו בשביל דברו של אליהו, כתיב שאליהו אמר כד הקמץ לא תכלת, ובכתיב שאליהו אמר כד הקמץ לא תכלת, ובכתיב כד הקמץ לא כלת שנתקיים דבריו אליו, ועתה הדברים כל וחומר משכן העדות, אף על גב דקימא בחושבנא אף על פי שעמד בחשבון, אבל הואיל ואתפוך על ידא דמשה הואיל ונפוך ונמנה על פי משה, כל שכן וכל שבן דשריין ביה ברקאנ כל שכן וכל שכן שרשו בו הברכות, ועל דא כתיב אלה פקודי המשכן משכן העדות, אשר פקד על פי משה לנין שרו בו הברכות.

(דף רביע ע"א, ובכיאורינו כרך ט עמי כא-כב)

מדידו דיליה הכף הייתה המדה שלו, ואתחזי דלא שריין ביה ברקאנ הואיל וקאים במדה והיה ראוי שלא ישרו בו הברכות הואיל ועמד במדה, וככ"ז מה כתיב כי כה אמר יהו"ה אלה"י ישראל כד הקמץ לא תכלת וצפתה השמן לא תחשר כלומר בשבל דבריו של אליהו שרותה בו הברכה.

ומשכ' עד יומת נת יהו"ה גשם, ואמר כי תת קרינן, אבל נתן כתיב, Mai טעמא מה התעם שכותב נתן, ואמר בגין דבכל דרא לא אשתקח מאן דיזבי לזכה בהאי אמתא לפי שבכל הדור ההוא לא היה נמצא מי שזכה לזכות גדול כל כך כאשה זו, שזכה להפרנס את אליהו, ועל דא כתיב נתן שפירושו אנטת נתן מטרא על עולם את תחני מטר על העולם, כלומר בזנותך ירד הגשם, בגין דזוכותך סגי לפי שזכותך גודלה.

שבח דא שירטה

לימוד ספר הזוהר מרווחם על כל לימוד, בשוגם לא ידע Mai קאמור, ואף שיטה בקריאתו, והוא תקינה לשלוחה של הקב"ה, מכל מקום נטלבשה בכמה ספריים ואדם הקורא ומבחן הספרים נתן דעתו על פשט הפשט, אבל ספר הזוהר הן הסודות עצמן בגלוי והקורא ידע שהם סודות וסתורי תורה, אלא שאין מוכנץ המשיג ועומק המושג.

(מורה באצבע, סימן ב', אות מ"ד וככ"ז זונש חים מערצת ז')

הזהר הקדוש ע"פ "מתוק מדבר"

פורמט ביגוני - מהדורות ר' הערשל ועובד [cm 17/12]

02-50-222-33